

[Gunhild Due.]

at tanken om opinionsnævn er afvist af de fleste erhvervsfolk, ligesom vi vel heller ikke kan regne med, at flere penge til forbrugeroplysning ligger parat sådan inden for den nærmeste fremtid. Det vil sige, at Forbrugerrådet's tilslutning til denne lovgivning, som var givet under forudsætning af, at man dels fik opinionsnævn, dels flere penge til oplysning, nu må være bortfaldet. Jeg mener, at vi uden at tage hensyn til dette lovforslag skulle yde langt højere beløb til forbrugeroplysning, end vi gør, af hensyn til den enkelte forbruger og af hensyn til samfundsøkonomien i det hele taget. Men jeg mener samtidig, at det er absolut nødvendigt med en lovgivning, som kan beskytte forbrugerne og for så vidt også visse handlende mod usaglige reklameformer — vi har jo en hel del af dem allerede. Eller hvad mener man om de konkurrencer, der er rettet indad i detailhandelen, altså hvor man belønner købmændene med chancer for rejser til London og andre præmiegevinster eller særlige rabatordninger, der går direkte til købmanden og aldrig kommer forbrugeren til gode? Forbrugeren er slet ikke lige-stillet med de metoder, moderne reklame tager i brug, og som vil blive værre, hvis dette lovforslag gennemføres i sin nuværende form.

Der er ikke tale om at ønske barnepige-system, men om at se i øjnene, hvilke vilkår forbrugerne har i dagens samfund. Det er stadig trods mange kvinders udeerhverv og dobbeltbeskæftigelse kvinderne, der står for de fleste indkøb, og de har meget lidt tid til deres rådighed, både når det gælder indkøb, og når det gælder at modtage forbrugeroplysning. Derfor vil jeg gerne støtte den henvendelse, der er kommet fra statens husholdningsråd om kvantumstandardisering. Dette med standardisering af måleenhederne tror jeg nok skal forstås på den måde — det være sagt til fru Dagmar Andreasen — at man vil have de skæve vægtenheder væk, fordi det er så svært at bedømme prisen og vægten af det, man får, hvis man skal stå og regne med meget skæve beløb i penge og skæve vægtenheder. Jeg mener, det er vigtigt med visse retningslinjer herfor, ligesom jeg mener, at det er vigtigt med egenskabsmærkning. Det burde være obligatorisk på alle varer, så enhver

på stedet kunne se, hvad en vare indeholdt, og hvad den vejede, så man kunne sammenligne priserne. Ellers er konkurrencen ikke meget værd.

Som det er fremgået, er jeg ganske utilfreds med prisindseendlovsforslaget, som det er, og hvis det ikke bliver ændret ganske væsentligt, kan jeg slet ikke give tilslutning til det.

Kjær Rasmussen: De handlende må jo siges at være opfindsomme, men også pågående, når de vil skabe behov for deres varer hos det købende publikum. Konkurrenceloven skal forsøge at tøjle gemytterne lidt, så de ikke helt går over til at leve efter jungleloven.

I det foreliggende konkurrencelovsforslag indeholder § 1 den såkaldte generalklausul. Man bemærker straks, at der ikke står ét ord om forbrugerne i den. I mit parti er vi bange for, at det i alt for høj grad vil blive erhverslivet, som vil komme til at fortolke, hvad der skal forstås ved god forretnings-skik. Vi er ikke overbevist om, at erhvervs-livet og forbrugerne altid vil have den samme opfattelse af dette spørgsmål.

Det forekommer os også mærkeligt, at man i § 2, stk. 3, nævner forbrugerorganisationerne som værende ansvarlige over for § 1, altså generalklausulen, hvor de netop ikke nævnes. For os at se kan dette ikke være rimeligt. Man opererer her med forbrugerorganisationer, som om de havde konkurrencemæssige opgaver. Men det har de jo slet ikke; de er serviceorganer med det ene formål at sprede oplysning om denne eller hin vare, efter at de har foretaget grundige undersøgelser. Jeg vil gerne stille det spørgsmål, om man har overvejet, om ikke netop denne bestemmelse kan blive misbrugt i forsøg fra erhvervsorganisationernes side på at lægge hindringer i vejen for forbrugeroplysningen? Vi synes, at bestemmelsen virker noget påklistret, og vil meget henstille til det kommende udvalg, at man nøje undersøger muligheden for at få den fjernet. Dersom udvalget bibeholder bestemmelsen og ikke er i stand til at overbevise os om dens nødvendige forbliven i loven, må vi selv stille forslag om, at bestemmelsen udgår.

I § 5 bestemmes det, at erhvervsdrivende ikke må foretage fordeling af gevinster ved